

og 1 Time udenfor disse Kommuner, jfr. § 4 B. d og ovenfor. Efter Ophøret af det nye Natarbejde og det dermed sammenhængende Dagarbejde maa der paany gives 8 Timers *samlet* Hviletid.

De fornævnte eksempelvis anførte Arbejdsplaner for unge Arbejdere mellem 16 og 18 Aar ere indtegnede paa den som Bilag til nærværende Lovforslag trykte grafiske Timetabel, hvortil man skal henvise.

Ved Forslaget's Bestemmelser er der saa vidt muligt tilsikret unge Arbejdere, der anvendes til Natarbejde eller dermed sammenhængende Dagarbejde, den fornødne *samlede* Hviletid. Det maa i saa Henseende fremhæves, at Varigheden af de Tidsrum, i hvilke en ung Arbejder — med eller uden Afbrydelser — vil kunne holdes i Virksomhed, er begrænset ved Bestemmelsen i § 4 B. c., 1ste Punktum, angaaende den samlede Brutto-Arbejdstid i hvert Tidsrum af 24 Timer. Endvidere skal bemærkes, at Bestemmelsen i § 4 B. c., næstsidste Punktum, vil have i Medfør, at en Afbrydelse af Arbejdstiden af *over* $1\frac{1}{2}$ (2) Timer indenfor Natarbejdet eller det dermed sammenhængende, efterfølgende Dagarbejde vil bevirke Arbejdstidens Afslutning og som Følge heraf Indtræden af den foreskrevne *samlede* Hviletid; er Afbrydelsen *ikkun* $1\frac{1}{2}$ (2) Timer eller derunder, bliver den at medregne til Brutto-Arbejdstiden, og den *samlede* Hviletid vil da saa meget tidligere indtræde. At fastsætte, at der i *hvert Døgn* eller *hvert Tidsrum af 24 Timer* skal indrømmes en samlet Hviletid af mindst 8 Timer, vilde frembyde Betænkelighed under Hensyn til de Tilfælde, i hvilke Begyndelsen af Døgnnet eller af det paagældende Tidsrum af 24 Timer vilde falde indenfor den *samlede* Hviletid. Som det nemlig vil ses af Eksemplerne I og II i den ovennævnte grafiske Timetabel, er der i I ikke i Tiden f. Eks. fra Kl. 4 Fm. til næste Fm. Kl. 4 og i II ikke i Tiden fra f. Eks. Kl. 6 Em. til næste Dags Em. Kl. 6 indrømmet en *samlet* Hviletid af 8 Timer; men dette vilde ogsaa være unødvendigt, idet Netto-Arbejdstiden i de paagældende Tidsrum ikke overskrider det tilladte Timeantal, medens den fornødne *samlede* Hviletid af 8 Timer fuldtud er indrømmet enten *før* (Eks. II) eller *efter* (Eks. I) den paagældende unge Arbejders Anvendelse til Natarbejde, jfr. § 4 B. c. En *samlet* Hviletid af 8 Timer i *ethvert* Tidsrum af 24 Timer — uden Hensyn til dettes Begyndelsespunkt — vil i Tilfælde som de anførte ikke kunne opnaas uden samtidig at umuliggøre den paagældende unge Ar-

bejders Anvendelse i hele det tilladte Timeantal. — Ved Forslaget er der i øvrigt draget Omsorg for tilstrækkelige Hvilepauser under Arbejdet, hvorved bemærkes, at der af tekniske Grunde maa gives forskellige mindre Hvil indenfor Arbejdstiden, saaledes at den foreslaaede Minimums-Hviletid af 1 Time samlet (jfr. § 4 B. d) i Praksis oftest vil blive forøget, jfr. ovenfor angaaende den tilsvarende Bestemmelse for Dagarbejde i § 4 B., 1ste Stykke.

Den i § 4 B. c), sidste Punktum, foreslaaede Bestemmelse tilsigter at afværge, at den tilladte Arbejdstid udstykket i mindre Perioder uden nogen Sinde at betragtes som *afsluttet*, saaledes at den paa budte efterfølgende Hviletid kan indtræde. De her anførte Tidsrum af henholdsvis $1\frac{1}{2}$ og 2 Timer udkomme ved at sammenlægge den Hviletid, som Arbejdsgiveren ifølge Bestemmelsen i § 4 B. d) skal indrømme, for saa vidt den højeste tilladte Brutto-Arbejdstid benyttes, og der bør formentlig være Adgang til at give *hele* denne Hviletid samlet, uden at derfor Arbejdstiden anses som *afsluttet*, saaledes at de forudgaaende Bestemmelser i § 4 B. c) træde i Virksomhed.

Efter de under § 4 B. a)—e) trufne Bestemmelser vil der ikke behøves nogen Dispensation fra Lov Nr. 71 af 11. April 1901 § 10, 2det Stykke, for de Brød- og Kagebagerier samt Konditorier, der omfattes af nævnte Lov.

Bestemmelsen i E. er en Overgangsbestemmelse, der næppe kan vække Betænkelighed; da den ønskes af Bagermestrene, har man ment at burde optage denne Lempelse i Forslaget.

Til §§ 5—6.

I fornævnte af Bestyrelsen for „Den danske Bagerstands Fællesorganisation“ til Ministeriet indgivne Andragende om Dispensation fra Lov Nr. 71 af 11. April 1901 § 10, 2det Stykke, udtales det som det ønskelige, at der i København og Omegn indrømmes et ugentligt Fridøgn og i Provinserne Frihed fra Søndag Middag Kl. 12 til Mandag Morgen Kl. 4. Til nærmere Begrundelse af den foreslaaede Ordning henvises der i nævnte Andragende til, at Forholdene i Bagerifaget ere meget forskellige i København og andre Dele af Landet; thi medens en saadan Fritid i København kan gives paa forskellige af Ugens Dage — da man der saa godt som altid kan faa Bagersvende til at vikariere, saa at Arbejdsfriheden kan gaa paa Om-